Стихотворение «Татарстан!»

Уңдырышлы җирең, күпмилләтле халкың өчен
Мин яратам сине, Татарстан!
Иркен боллыннарың, бай урманнарың,
Халык җырларың мәңге сакланыр безнең йөрәкләрдә!

Тәмле чиста чишмә суың өчен,
Үләннәрнең хуш исләре өчен,
Минем матур балачагым өчен
Мин яратам сине, Татарстан!

Мин яратам сине, Татарстан!
Язмыш мине кая гына җибәрмәсен
Минем газиз җирем
Күңелемдә мәңге саклана.

(Хусниева Алсу Сагитовна)

Люблю глядеть я на бескрайние поля,
Широкие луга, дремучие леса,
Где Волга и Кама несут свои рассказы сквозь века,
И льется чистая, как свет здесь, родниковая вода.

Здесь звон косы и запах трав душистых
В цветущих парках дарит нам покой.
Ты – колыбель для сотен разных уз,
Народов верных, дружеский союз.

Все песни, танцы, мудрые слова –

В моем сплелись сердечке навсегда!

Татарстан – мой край родной

Славься народ, окрыленный мечтой!

(Бадыгова Аделия Ринатовна)